

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Petra Průchy a soudců JUDr. Milana Kamlacha a JUDr. Jaroslava Vlašína v právní věci žalobce: **eD' system Czech, a.s.**, se sídlem Novoveská 1262/95, Ostrava - Mariánské Hory, zastoupeného JUDr. Tomášem Sequensem, advokátem se sídlem Jungmannova 24, Praha 1, proti žalovanému: **Ministerstvo životního prostředí**, se sídlem Vršovická 65, Praha 10, o žalobě proti rozhodnutí ministra životního prostředí ze dne 10. 3. 2006 č. j. 1420/M/06, 18930/ENV/06, o kasačních stížnostech osob zúčastněných na řízení proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 8. 12. 2009 č. j. 11 Ca 421/2008 - 623, **za účasti** osob zúčastněných na řízení: 1) ASEKOL, s.r.o., se sídlem U Pejřárny 97, Praha 4, zastoupené Mgr. Janem Kořánem, advokátem se sídlem Hybernská 32, Praha 1, 2) REMA 1000 IK, a.s., se sídlem Budějovická 1667/64, Praha 4, zastoupené JUDr. Tomášem Sequensem, advokátem se sídlem Jungmannova 24, Praha 1, 3) JVC Czech, s.r.o., se sídlem Stránčice, Kunice u Říčan 227, zastoupené JUDr. Otakarem Švorčíkem, advokátem se sídlem Háalkova 2, Praha 2, 4) PHILIPS Česká republika, s.r.o., se sídlem Šafránkova 1238/1, Praha 5, zastoupen JUDr. Petrou Vlachovou, advokátkou se sídlem Štěpánská 633/49, Praha 1, 5) BaSys CS, s.r.o., se sídlem Sodomkova 1478/8, Praha 10, zastoupena Mgr. Tomášem Zlesákem, advokátem se sídlem Revoluční 1, Praha 1, 6) V. K., zastoupen Jaroslavem Markem, advokátem se sídlem Nám. W. Churchila 2, Praha 3, 7) SAMSUNG Zrt., se sídlem Samsung Tér 1, H-5126 Jászényszaru, Maďarsko, zastoupen Mgr. Bc. Janem Spáčillem, LL.M., advokátem se sídlem Kateřinská 40/466, Praha 2, 8) FAST ČR, a.s., se sídlem Černokostelecká 2111, Praha 10, 9) MASCOM, s.r.o., se sídlem U Pejřárny 97, Praha 4, 10) PANASONIC Czech Republic, s.r.o., se sídlem Thámova 289/13, Praha 8, zastoupen prof. JUDr. Miroslavem Bělinou, advokátem se sídlem Dlouhá 13, Praha 1, 11) RETELA, s.r.o., se sídlem Neklanova 152/24, Praha 2, 12) Rumpold - T (Chráněná dílna), s.r.o., se sídlem Budějovická 82, Týn nad Vltavou, 13) Ludvíček, s.r.o., se sídlem V Jirchářích 14, Praha 1, 14) Obec Kestřany, se sídlem Kestřany 136, 15) Město Velešín, se sídlem nám. J. V. Kamarýta 76, Velešín, 16) ASBIS CZ, s.r.o., se sídlem Obchodní 103, Čestlice, zastoupen JUDr. Markem Pilátem, advokátem se sídlem Na Slupi 15, Praha 2, 17) SONY Czech, s.r.o., se sídlem V Parku 2309/6, Praha 4, zastoupena prof. JUDr. Miroslavem Bělinou, advokátem se sídlem Dlouhá 13, Praha 1, 18) THOMSON

Multimedia Czech, s.r.o., se sídlem Jankovcova 53/1522, Praha 7, zastoupena prof. JUDr. Miroslavem Bělinou, advokátem se sídlem Dlouhá 13, Praha 1,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost osoby zúčastněné na řízení V. K. **se zamítá.**
- II. Kasační stížnosti osob zúčastněných na řízení JVC Czech, s.r.o., ASEKOL, s.r.o., PHILIPS Česká republika, s.r.o., BaSys CS, s.r.o., a SAMSUNG Zrt., **se odmítají.**
- III. Žádný z účastníků ani z osob zúčastněných na řízení **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Osoby zúčastněné na řízení (dále jen „zúčastněné osoby“) uvedené pod body I. a II. výroku tohoto rozsudku podaly včas kasační stížnost proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 8. 12. 2009 č. j. 11 Ca 421/2008 - 623, jímž bylo rozhodnuto takto:

„V. K., bytem T. 35/1549, P. 4, není osobou zúčastněnou na řízení.

Návrhy společnosti JVC Czech s.r.o., ze dne 3. 12. 2009, společnosti Samsung Zrt. ze dne 20. 11. 2009, společnosti BaSys CS s.r.o. ze dne 23. 11. 2009 na vydání usnesení podle ustanovení § 34 odst. 4 s. ř. s. se ve vztahu k obci Kestřany, obci Velešín, společnosti Ludvíček s.r.o. se sídlem Praha 1 Nové Město, V Jirchářích 14/152, společnosti Rumpold – T (chráněná dílna) s.r.o. se sídlem Týn nad Vltavou, Budějovická 82, a společnosti RETELA s.r.o. se sídlem Praha 2 – Vyšehrad, Neklanova 152/44, zamítají“.

Nejvyšší správní soud vyšel z tohoto skutkového stavu:

Dne 12. 5. 2006 byla městskému soudu doručena žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 3. 2006 č. j. 1420/M/06, 18930/ENV/06, kterým byl zamítnut rozklad zúčastněné osoby č. 2 s odůvodněním, že byl podán neoprávněnými osobami a proto je nepřipustný. Prvostupňovým rozhodnutím ze dne 22. 12. 2005 byl coby kolektivní systém zajišťující financování nakládání s historickými elektrozařízeními pro skupinu 3 zapsán systém ASEKOL, a to přesto, že společnost REMA 1000 IK svým jménem a v zastoupení výrobců zapojených do systému REMA (tím je mezi jinými i žalobce) proti tomu brojila s tím, že ona i další účastníci měli být účastníky daného správního řízení, jelikož jejich práva a právem chráněné zájmy mohly být napadeným rozhodnutím dotčeny. Žalobce navrhl, aby napadené rozhodnutí bylo zrušeno a věc vrácena žalovanému k dalšímu řízení.

V žalobě žalobce označil zúčastněné osoby č. 1 a 2 a dále uvedl, že zúčastněnými osobami jsou „výrobci elektrozařízení uvedení v příloze č. 21 této žaloby“.

Městský soud postupoval podle § 34 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“) a zúčastněné osoby jsou uvedeny pod č. 1 až 18 v záhlaví tohoto rozsudku.

V průběhu řízení byl městskému soudu doručen návrh zúčastněné osoby č. 3, aby bylo rozhodnuto, že zúčastněné osoby č. 6, 11, 12, 13, 14 a 15 nejsou podle § 34 odst. 2 s. ř. s. osobami zúčastněnými na řízení, protože uvedené subjekty zjevně a prokazatelně nemohou být přímo dotčeny na svých právech, neboť nemají žádnou vazbu k účastníkům či předmětu řízení. Obdobné návrhy podaly též zúčastněné osoby č. 5 a 7.

V odůvodnění napadeného usnesení městský soud uvedl, že dne 11. 10. 2009 obdržel sdělení V. K. (*zúčastněná osoba* č. 6), že bude v řízení uplatňovat práva osoby zúčastněné na řízení, protože jako spotřebitel pravidelně nakupuje elektronické zboží mj. ze skupiny 3 a zrušení napadeného rozhodnutí se může přímo dotknout jeho práv, neboť platí vedle samotné ceny zboží tzv. příspěvek na historická elektrozařízení, který se promítá do celkové ceny zboží. Pokud bude v důsledku zrušení žalobou napadeného rozhodnutí zapsán jiný kolektivní systém pověřený zajištěním financování nakládání s historickým elektrozařízením z uvedených skupin, bude tím rovněž dotčen na svých právech, protože každý kolektivní systém používá jiný systém financování nakládání s historickými elektrozařízeními a má různou výši nákladů na plnění uvedených povinností. To se následně projevuje i ve výši cen elektrozařízení.

Městský soud odkázal na § 34 odst. 1 s. ř. s., podle něhož jsou osobami zúčastněnými na řízení osoby, které byly přímo dotčeny na svých právech a povinnostech vydáním napadeného rozhodnutí nebo tím, že rozhodnutí nebylo vydáno, a ty, které mohou být přímo dotčeny jeho zrušením nebo vydáním podle návrhu výroku soudu, nejsou-li účastníky a výslovně oznámily, že budou v řízení práva osob zúčastněných na řízení uplatňovat. Městský soud proto řešil otázku, zda V. K. jako zákazník nakupující spotřební elektroniku může být přímo dotčen ve svých právech a povinnostech vydáním žalobou napadeného rozhodnutí. Soud konstatoval, že podle zákona č. 185/2001 Sb., o odpadech, jsou povinnosti ukládány především výrobcům elektrozařízení. Koncovým odběratelům – zákazníkům při koupi elektrozařízení zákonné povinnosti ukládány nejsou, byť náklady na zpětný odběr se nepochybně promítnou do výsledné ceny zboží, kterou je kupující povinen při koupi uhradit. Zákazník tedy ve výsledku tím, který systém zajišťující financování nakládání s historickými elektrozařízeními bude zapsán, zasažen (ovlivněn) být může. Městský soud však dospěl k závěru, že nejde o přímé dotčení na právech a povinnostech, jak předpokládá § 34 odst. 1 s. ř. s. V. K. není ani výrobcem elektrozařízení podle § 37g písm. e) zákona o odpadech, ani subjektem, který by měl případně uzavřenu smlouvu o spolupráci s některým kolektivním systémem pro nakládání s použitým elektrozařízením, ze které by mu případně vyplývala konkrétní vzájemná práva a povinnosti směrem k uvedenému systému, jak tomu může být v případě některých obcí, které se v tomto řízení právního postavení osoby zúčastněné na řízení rovněž domáhaly. Městský soud dospěl k závěru, že V. K. toliko z titulu zákazníka kupujícího spotřební elektroniku není vydáním žalobou napadeného rozhodnutí přímo dotčen na svých právech

a povinnostech a nesplňuje tak podmínky pro přiznání právního postavení osoby zúčastněné na řízení.

Městský soud však dovodil, že závěry učiněné ohledně zúčastněné osoby V. K. nelze uplatnit ve vztahu k ostatním zúčastněným osobám, ohledně nichž byl podán návrh na vydání usnesení podle § 34 odst. 4 s. ř. s. Obec Kestřany, stejně jako město Velešín, má podle svého tvrzení uzavřenu smlouvu o spolupráci s některým kolektivním systémem pro nakládání s použitým elektrozařízením. Společnost Ludvíček, s.r.o., a společnost Rumpold-T (Chráněná dílna), s.r.o., jsou prodejci, resp. zpracovateli, kteří se podílejí na plnění povinností výrobců na poli zpětného odběru, společnost Retela, s.r.o., je v pozici konkurujícího kolektivního systému. Podle názoru městského soudu je nepochybné, že těmto subjektům již zákon o odpadech právní povinnosti stanoví a výsledek řízení o podané žalobě bude mít bezprostřední vliv na jejich právní povinnosti, resp. na to, vůči komu tyto povinnosti budou následně plněny. Městský soud proto ve vztahu k těmto zúčastněným osobám návrh na vydání usnesení podle § 34 odst. 4 s. ř. s. zamítl.

Zúčastněná osoba V. K. podal kasační stížnost proti výroku usnesení městského soudu, jímž bylo rozhodnuto, že není osobou zúčastněnou na řízení, a to z důvodu uvedeného v § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s. Podle stěžovatele se městský soud dostatečně nevyrovnal s právní otázkou, zda on jako spotřebitel je subjektem, který bude výsledkem probíhajícího řízení přímo dotčen. Z hlediska všech subjektů, které jsou zúčastněnými osobami nebo o to usilují, bude stěžovatel jako spotřebitel dotčen nejzávažněji, protože výsledek řízení se promítne do ceny systému zpětného odběru, zpracování, využití a odstranění elektrozařízení pocházejícího z domácností (tedy od spotřebitelů), a tedy i do ceny nových elektrozařízení, a spotřebitel je ten, kdo tuto cenu přímo platí. Výrobci a prodejci elektrozařízení nejsou výsledkem řízení v podstatě vůbec dotčeni, protože cenu systému jednoduše připočtou k ceně jednotlivých výrobků. Stěžovatel nesouhlasí s argumentací, že povinnosti podle zákona o odpadech jsou ukládány především výrobcům elektrozařízení a zákazníkům povinnosti ukládány nejsou; to dokládá citací některých ustanovení zákona o odpadech. Postavení stěžovatele je přinejmenším srovnatelné s výrobcem elektrozařízení a obcemi. Není mu jasné, proč by některé zúčastněné osoby měly být dotčeny přímo, zatímco on jako spotřebitel by měl být dotčen pouze nepřímo. Jeho postavení jako spotřebitele je zcela srovnatelné s postavením výrobce nebo obce. Některé argumenty městského soudu jsou zcela nepřezkoumatelné. Stěžovatel uzavírá, že jemu jako spotřebiteli jsou zákonem také ukládány povinnosti a proto bude mít výsledek rozhodnutí o žalobě na stěžovatele stejně bezprostřední vliv jako na subjekty, které soud uvedl jako dotčené subjekty.

Stěžovatel navrhl, aby Nejvyšší správní soud napadené usnesení městského soudu ve výroku, který se ho dotýká, zrušil.

Shora uvedené zúčastněné osoby (stěžovatelé) podaly kasační stížnost proti druhému výroku usnesení městského soudu (*návrhy společnosti JVC Czech, s.r.o., ze dne 3. 12. 2009, společnosti Samsung Zrt. ze dne 20. 11. 2009, společnosti BaSys, s.r.o., ze dne 23. 11. 2009 na vydání usnesení podle ustanovení § 34 odst. 4 s. ř. s. se ve vztahu k obci Kestřany, obci Velešín, společnosti Ludvíček, s.r.o., se sídlem Praha 1 Nové Město, V Jirchářích 14/152, společnosti Rumpold – T (chráněná dílna), s.r.o., se sídlem Týn nad Vltavou,*

Budějovická 82, a společnosti RETELA, s.r.o., se sídlem Praha 2 – Vyšehrad, Neklanova 152/44, zamítají), a to z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 písm. a) a písm. d) s. ř. s.

Podle názoru stěžovatelů prodejci elektrozařízení, zpracovatelé elektroodpadu, jiné kolektivní systémy, obce ani jiní výrobci elektrozařízení než ti, kteří podali prostřednictvím kolektivního systému ASEKOL s.r.o. svůj návrh na zápis do seznamu, nemohou být *přímo* dotčeni na svých právech a povinnostech vydáním rozhodnutí o zápisu ASEKOL či rozhodnutím o rozkladu. Osobou zúčastněnou na řízení však není ani ten, kdo by rozhodnutím o zápisu kolektivního systému byl pouze dotčen na svých ekonomických zájmech, ať již přímo nebo nepřímo. Stěžovatelé vyzdvihli účel správního soudnictví, jímž je ochrana veřejných subjektivních práv fyzických a právnických osob; institut osoby zúčastněné na řízení slouží k ochraně práv těchto subjektů, nikoliv k hájení jejich faktických zájmů. Není zřejmé, jaké povinnosti či jaká práva společnosti RETELA s.r.o. by měla být napadenými rozhodnutími, popř. jejich zrušením, přímo dotčena. Pokud by důvodem pro přiznání postavení zúčastněné osoby měl být pouze samotný konkurenční vztah, znamenalo by to doslova převrat v interpretaci § 34 s. ř. s. Rozhodnutím o rozkladu a rozhodnutím o zápisu ASEKOL s.r.o. nejsou dotčeny ani obce. Obec má sice stanovenou řadu povinností z titulu původce komunálního odpadu, zpětně odebíraná elektrozařízení však odpadem nejsou. Ve vztahu ke zpětně odebíraným elektrozařízením obcím zákon žádné povinnosti nestanoví, nejsou tedy dána žádná jejich práva, která by mohla být dotčena. I obec je tedy dotčena „jen“ ve svých ekonomických zájmech. Stěžovatelé dále uvádějí, že obec Kestřany, obec Velešín, společnost Ludvíček s.r.o. a společnost Rumpold-T (chráněná dílna) s.r.o. nemohou být osobami zúčastněnými na řízení ze stejných důvodů, proč takové postavení nepřísluší rodinným příslušníkům žadatele o azyl-žalobce (1 Azs 155/2004). Citová, materiální (ekonomická) i další zainteresovanost je tam zřejmá, ale zainteresovanost z hlediska ochrany veřejných subjektivních práv rodinných příslušníků dána není. Je tudíž nezbytné rozlišovat faktický vliv, který nezakládá postavení osoby zúčastněné na řízení, oproti přímému vlivu na vlastní veřejná subjektivní práva.

Stěžovatelé též poukazují na nepřezkoumatelnost napadeného usnesení. Je v něm pouze uvedeno, že zákon o odpadech obcím, zpracovatelům a kolektivnímu systému právní povinnosti stanoví a výsledek řízení o žalobě bude mít bezprostřední vliv na jejich právní povinnosti; městský soud však ani nenaznačuje, o jaké povinnosti se má jednat.

Stěžovatelé navrhli, aby Nejvyšší správní soud zrušil (druhý) napadený výrok usnesení městského soudu a věc vrátil tomu soudu k dalšímu řízení.

Podáním, které bylo doručeno městskému soudu dne 4. 2. 2010, sdělila zúčastněná osoba RETELA, s.r.o., že v tomto řízení již nebude uplatňovat práva osoby zúčastněné na řízení, přestože je stále přesvědčena, že „její práva a povinnosti mohou být dotčeny“.

Vzhledem k procesnímu postupu městského soudu a k postupu zúčastněných osob Nejvyšší správní soud považuje za potřebné se blíže zabývat § 34 s. ř. s.

Z § 34 odst. 1 s. ř. s. vyplývá, že osobami zúčastněnými na řízení jsou osoby, které byly přímo dotčeny ve svých právech a povinnostech vydáním napadeného

rozhodnutí nebo tím, že rozhodnutí nebylo vydáno, a ty, které mohou být přímo dotčeny jeho zrušením nebo vydáním podle návrhu výroku rozhodnutí soudu, nejsou-li účastníky řízení a výslovně oznámily, že budou v řízení práva osob zúčastněných na řízení uplatňovat. Podle odstavce 4 tohoto ustanovení soud usnesením vysloví, že ten, kdo se domáhá postavení osoby zúčastněné na řízení, a podmínky pro to nesplňuje, není osobou zúčastněnou na řízení.

Právní úprava je tedy založena na tom, že ten, kdo tvrdí, že byl přímo dotčen na svých právech a povinnostech (§ 34 odst. 1) a výslovně oznámil, že bude v řízení uplatňovat práva osoby zúčastněné na řízení, je osobou zúčastněnou na řízení a má práva uvedená v § 34 odst. 3. Jediné rozhodnutí, které je soud oprávněn a povinen vydat, je rozhodnutí podle § 34 odst. 4, tedy že ten, kdo se domáhá postavení osoby zúčastněné na řízení, a podmínky pro to nesplňuje, není osobou zúčastněnou na řízení.

Judikatura Nejvyššího správního soudu dovodila, že *usnesení o tom, že určitá osoba není osobou zúčastněnou na řízení, není rozhodnutím, které upravuje pouze vedení řízení, neboť jeho právní účinky mají pro takovou osobu závažný význam zejména v oblasti ochrany jejích práv v řízení; kasační stížnost proti takovému usnesení je proto přípustná* (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 8. 2005 č. j. 7 As 43/2005 - 53, uveřejněný pod č. 710/2005 Sb. NSS).

Z § 34 s. ř. s. nevyplývá, že by – obecně řečeno – jedna zúčastněná osoba mohla podat návrh v procesním slova smyslu, domáhající se rozhodnutí soudu podle § 34 odst. 4 ohledně druhé zúčastněné osoby, a že by soud o takovém návrhu měl, resp. musel rozhodnout. Zúčastněné osobě samozřejmě nelze bránit, aby takový návrh podala; soud by jej však měl vyhodnotit pouze jako podnět k tomu, aby o druhé zúčastněné osobě rozhodl podle § 34 odst. 4. Jsou-li splněny zákonné podmínky, vydá ohledně druhé zúčastněné osoby usnesení podle § 34 odst. 4, přičemž jistě může vzít v úvahu právní argumenty, které „první“ zúčastněná osoba uvedla v podnětu, jímž se domáhala, aby „druhá“ zúčastněná osoba byla z řízení vyloučena. Podle názoru Nejvyššího správního soudu však, jak již bylo shora uvedeno, nelze na tento podnět reagovat vydáním usnesení, jímž se návrh jedné zúčastněné osoby na vydání rozhodnutí podle § 34 odst. 4 ohledně druhé zúčastněné osoby zamítá.

Pokud takové usnesení bylo v projednávané věci vydáno, je třeba posoudit, o jaký typ rozhodnutí (z hlediska přípustnosti kasační stížnosti) se jedná. Tímto rozhodnutím se nic nezměnilo na právním postavení zúčastněných osob a podle názoru Nejvyššího správního soudu jde o rozhodnutí, jímž se upravuje vedení řízení.

Ze shora uvedených úvah vyplývají tyto závěry:

- a) kasační stížnost zúčastněné osoby V. K. je přípustná a je třeba ji meritorně projednat;
- b) kasační stížnosti ostatních zúčastněných osob jsou nepřípustné a je nutno je odmítnout.

Kasační stížnost V. K. je přípustná. Nejvyšší správní soud, vázán důvody a rozsahem kasační stížnosti, když neshledal vady, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti, posoudil kasační stížnost takto:

Stěžovatel založil svoji účast na řízení na tvrzení, že jako spotřebitel pravidelně nakupuje elektronické zboží mj. ze skupiny 3 a zrušení napadeného rozhodnutí se může přímo dotknout jeho práv, neboť vedle ceny zboží platí tzv. příspěvek na historická elektrozařízení, který se promítá do celkové ceny zboží. Zrušení napadeného rozhodnutí se tak může dotknout jeho práv. Městský soud dospěl k závěru, že stěžovatel jako zákazník může být dotčen v ekonomické sféře, nejde však o přímé dotčení na právech, jak je má na mysli § 34 odst. 1 s. ř. s.

V kasační stížnosti stěžovatel namítl, že se městský soud dostatečně nevyrovnal s právní otázkou, zda on jako spotřebitel je subjektem, který bude výsledkem probíhajícího řízení přímo dotčen. Stěžovatel jako spotřebitel bude dotčen nejzávažněji, protože výsledek řízení se promítne do ceny systému zpětného odběru, zpracování, využití a odstranění elektrozařízení pocházejícího z domácností, a tedy i do ceny nových elektrozařízení, a spotřebitel je ten, kdo tuto cenu přímo platí. Postavení stěžovatele jako spotřebitele je zcela srovnatelné s postavením výrobce nebo obce.

Nejvyšší správní soud k této argumentaci uvádí, že stěžovatel zaměňuje *přímé dotčení ve vlastních veřejných subjektivních právech za dotčení v ekonomické sféře*. Stěžovatel je totiž dotčen pouze ve své ekonomické sféře a takové dotčení není důvodem, aby byl v pozici osoby zúčastněné na řízení. Pokud se použije argument *ad absurdum*, pak by všichni ti, kteří kupují elektrozařízení (všechny fyzické a právnické osoby) měli být zúčastněnými osobami právě z toho důvodu, že budou dotčeni ve své ekonomické sféře.

Nejvyšší správní soud shledal kasační stížnost nedůvodnou a podle § 110 odst. 1 s. ř. s. ji zamítl.

Pokud jde o kasační stížnosti zúčastněných osob uvedených ve výroku II. tohoto rozsudku, již shora bylo uvedeno, že jejich kasační stížnosti je třeba odmítnout. Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že usnesení, které zúčastněné osoby napadají kasační stížností, je rozhodnutím, jímž se upravuje vedení řízení. Podle § 104 odst. 1 písm. b) s. ř. s. je kasační stížnost nepřipustná proti rozhodnutí, jímž se pouze upravuje vedení řízení. Podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. Nejvyšší správní soud odmítne kasační stížnost, jestliže kasační stížnost je podle tohoto zákona nepřipustná. Proto byly tyto kasační stížnosti odmítnuty.

Poznamenává se, že v dalším řízení městský soud přihlédne i k vyjádření společnosti RETELA, s.r.o., že již nebude uplatňovat práva zúčastněné osoby.

Pokud jde o rozhodnutí o náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti, stěžovatel V. K. neměl ve věci úspěch (§ 60 odst. 1 s. ř. s.) a ostatní kasační stížnosti byly odmítnuty (§ 60 odst. 3 s. ř. s.).

P o u ě n í: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 6. října 2010

JUDr. Petr Průcha
předseda senátu